

Standsstilling, som deri bleve tilbage, ere efterhaanden bortfaldne, forsaa vidtsom de ikke følge af Embedsstandens Begreb, og det var ogsaa dette alene, der laae tilgrund for den Deel, der atter 1834 indrømmedes Geistligheden i de offentlige Anliggender ved de tvende kongevalgte Medlemmer af Danmarks Provindsialstænderforsamlinger.

Selskabet havde modtaget:

Astronomical observations made at the Radcliffe observatory, Oxford, in the year 1848 by Manuel J. Johnson, Vol. IX. Oxford 1850. 8.

La thermochrôse ou coloration calorifique par Macedoine Melloni, ouvrage complementaire de tous les traités de physique. Première partie. Naples 1850. 8.

Mödet den 31^{te} Mai.

Professor *Steenstrup* gav en Meddelelse om nogle mærkelige, tildels nye Dyreformer, som opbevares i Universitetets zoologiske Museum. Han foreviste dem for Selskabet tilligemed flere nærbeslægtede Former, der kunde tjene til at oplyse dem, og ledsagede sin Forevisning og Fremstilling med Tegninger, for hvilke han udbad sig Plads i Selskabets Skrifter. De Former, hvoraf speciellere Beskrivelse gaves, vare:

a. *Rhizochilus antipathum* Stp. gen. et sp. nov. Af denne Snegl, som hörer til *Purpura*-Familien, fandtes endel Exemplarer paa de tynde Grene af en af de mindre Antipathesarter, der fra ældre Tider uden nærmere Localitetsangivelse er opbevaret paa Museet.*) Paa Grenene af denne Busk kryber dette Dyr i den yngre Alder

*) Den synes at være *A. ericoides* eller en nærstaaende Art.

frit omkring og er da saa ligt en ung *Purpura lapillus* L. eller en ung *Rapana galeodes* L. (*Pyrula* Lk.) af samme Størrelse, at den vel ved første Öiekast kunde forvexles dermed. Senere derimod, naar dets Skal har naaet en Størrelse af 3'''—5'', klæber det sig paa en saa ejendommelig Maade fast paa og omkring Grenene af ovennævnte Busk, at der i denne Fasthæftningsmaade alene ligger Berettigelse til at opstille det som egen Slægt, idetmindste efter vort nuværende Kjendskab til Formerne indenfor denne Familie. Fasthæftelsen skeer nemlig derved, at Dyret med Kapperandene, som danne Skalmundingens ydre og indre Læbe, omfatter en eller flere af de tynde Grene og lader de i fingerformede eller rod-lignende Flige (*digitationes*) forlængede Rande forene sig paa Grenenes modsatte Side. Idet Kapperandene i denne Stilling fortsætte Skallens Læbedannelser, indsnevres Mundingen derved mere og mere og tilsidst tillukkes den aldeles af de fortykkede, omkring Grenene gribende og indbyrdes sammenklæbede Skallæber. Mundingen synes derfor ligesom tilstoppet ved en stærk „Callus“-dannelse, af hvilken de sorte Antipathesgrene stikke ud i alle Retninger. Den eneste Aabning, som bliver tilbage, er Udsnittet for Aandedrætskanalen (*sipho*), og igjennem denne alene staaer Dyret fra nu af i Forbindelse med den omgivende Vandmasse. Efter Fasthæftelsen växer den egenlige regelmæssige Skal ikke mere, men derimod fortsættes Aandedrætskanalen i et kortere eller længere, paa den ene Side lidt udskaaet, trindt Rör. Dette Rör er saa ligt et Serpularör, og böier sig uregelmæssigen snart i den ene Retning, snart i den anden, at den første Tanke nødvendig maa blive, om det ikke skulde være dannet af en parasitisk Rörorm, en Formodning, som imidlertid ved nöiere Betragtning af Mundingens Tillukningsmaade, viser sig aldeles ugrundet.

Da Rörrets Forlængelse og Form maatte rimeliggjøre at Dyret efter Fasthæftningen imödegaaer en Omdannelse, lig den der finder Sted hos *Magilus*, anstillede Forfatteren flere Sammenligninger mellem disse to Slægter og oplyste ved Tegninger nogle Iagttagelser over den ejendommelige Maade, hvorpaa *Magilus*-slægten samtidig udhuler eller borer sine Gange i Korallen og lader igjen denne voxte paa dens Skal.

b. *Ctenops nobilis* Mac Clell. Et Exemplar af denne Fisk, der lever i Floderne i Höilandet ved Sikkimbjergenes Fod, be- fandtes i en anseelig Samling af Krybdyr fra Assam, som Uni- versitetsmuseet skylder Hr. Grosserer W. Westermann jun. og Dennes venskabelige Forhold til den indiske Zoolog Mac Clelland. Denne Fisk erindrede vel i Kropformen meget om *Toxotes jacu- lator* blandt de skjælffnede Fisk, til hvilken Familie Mac Clelland ogsaa havde henført den, men Meddeleren viste at den ifølge Gjæl- lens Bygning og alle andre Karakterer hørte til de labyrinthgjæl- lede Fisk. Den vil som en egen Slægt forøge Antallet af de hid- til kjendte faa Førmer af denne Familie og stille sig nærmest Slægten *Trichopus* Cuv., fra hvilken den dog let adskilles ved Krop- pens Form, Stillingen af Rygfinnen og Størrelsen af Bugfinnens Pig- straale. Da den i *Calcutta Journal of natural history* (1844. July) givne Beskrivelse er altfor ufuldstændig og Figuren, der ledsager samme, ikke saa tilfredsstillende, at Fisken kan med Sikkerhed erkjendes, havde Meddeleren, saavidt Exemplarets ikke meget gode Tilstand havde tilladt det, udkastet en speciellere Beskrivelse af Fisken og ladet udføre en mere tilfredsstillende Tegning af den.

c. *Anostomus Gronovii* Sw. (*Mormyrorhynchus*). Af denne yderst sjeldne Fisk foreviste Meddeleren det eneste Exemplar, som hidtil, saavidt vides, er kommen i de europæiske Museers Besiddelse, idet han oplyste, at det foreviste Exemplar er netop Originalstykket til Gronovs Afbildning og Beskrivelse, til hvilke*) alt det stöttede sig som i Videnskaben nu næsten i 100 Aar var skrevet eller antaget om denne Fisk. Da Gronovs iövrigt for sin Tid gode Figur angav enkelte Forhold mindre rigtigt, og Tandforholdet derhos ikke beskres- ves saaledes, at Slægten tilbørlig kunde afgrændses imod dens nær- meste Beslægtede, navnlig imod *Leporinus* - Slægten, til hvilken Valenciennes i det sidste Bind af hans store Fiskeværk havde troet at maatte henføre den, havde Meddeleren ligeledes ledsaget sin Beskrivelse af denne Fisk med nye Tegninger.

*) *Gronovii* Museum ichthyologicum. Tab. VII. fig. 2. Tom. II. p. 13. no. 165. Leiden 1756.